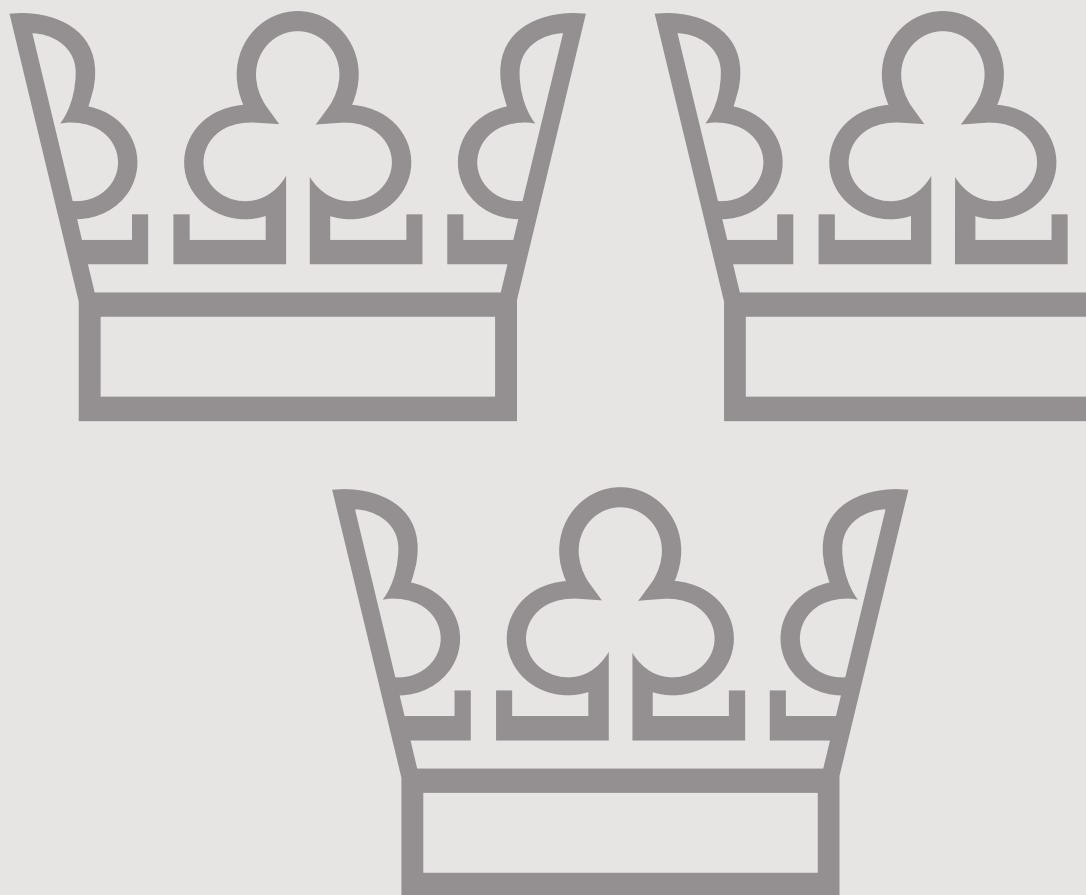

Beslutspromemoria

– ändrade föreskrifter om insättningsgaranti och resolution

Sammanfattning

Riksgäldskontoret (Riksgälden) beslutar om ändringar i Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2016:2) om insättningsgaranti och Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2015:2) om resolution.

Ändringarna innebär att det i föreskrifterna införs förtydligande bestämmelser avseende uppgiftsskyldigheten för de institut som omfattas av lagen (1995:1571) om insättningsgaranti och de företag som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution. Ändringarna innebär också att de uppgifter som idag lämnas på Riksgäldens blanketter och lämnas in till Riksgälden med post eller mejl, istället ska lämnas till Finansinspektionen. Riksgäldens manuella hantering ersätts därmed med en teknisk hantering.

Ändringarna förväntas medföra positiva effekter för samhället. För instituten och företagen innebär ändringarna samtidigt att den administrativa bördan minskar i viss mån då uppgifterna framöver lämnas till en och samma myndighet.

Föreskrifterna träder i kraft den 1 januari 2023.

Innehållsförteckning

1.	Utgångspunkter	4
1.1	Insättningsgarantin	4
1.2	Resolution.....	4
1.3	Syftet med ändringarna i föreskrifterna.....	5
1.4	Regleringsalternativ	5
1.5	Rättsliga förutsättningar	6
1.6	Ärendets beredning	6
2.	Motivering och överväganden	7
2.1	Institutens uppgiftsskyldighet enligt lagen om insättningsgaranti.....	7
2.1.1	Uppgifter för att fastställa insättningsgarantiavgiften	7
2.1.2	Uppgifter om kvartalsvisa garanterade insättningar.....	8
2.2	Företagens uppgiftsskyldighet enligt lagen om resolution	8
2.2.1	Uppgifter för att fastställa resolutionsavgifter	8
2.3	Ikraftträdande	9
3.	Konsekvenser	11
3.1	Konsekvenser för samhället	11
3.2	Konsekvenser för instituten och företagen.....	11
3.3	Konsekvenser för Riksgälden och Finansinspektionen.....	11
3.4	Överensstämmelse med unionsrätten	11
3.5	Tidpunkten för ikraftträdande	12
3.6	Speciella informationsinsatser	12

1. Utgångspunkter

1.1 Insättningsgarantin

Det unionsrättsliga regelverket om insättningsgaranti finns i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (omarbetning) (insättningsgarantidirektivet). Direktivet har genomförts i svensk rätt huvudsakligen i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, som innehåller bestämmelser om garanti för insättningar hos kreditinstitut och vissa värdepappersbolag (institut).

Insättningsgarantin innebär att kunders insättningar på konton hos institut skyddas vid konkurs eller när Finansinspektionen beslutat att garantin ska träda in. Garantin ersätter kapital och upplupen ränta upp till 1 050 000 kronor per person och institut. Syftet med insättningsgarantin är att bidra till konsumentskyddet och till stabiliteten i det finansiella systemet.

Riksgälden är garantimyndighet enligt lagen om insättningsgaranti (1 § förordningen [2007:1447] med instruktion för Riksgäldskontoret). Ett institut som omfattas av garantin ska lämna de uppgifter till garantimyndigheten som den behöver för att fastställa institutets avgift (16 § lagen om insättningsgaranti). Institutet ska också utan dröjsmål lämna garantimyndigheten de uppgifter den behöver om insättare och deras insättningar samt de uppgifter den i övrigt behöver för sin verksamhet. Det är uppgifter om bland annat garanterade insättningar, tillgångar, total utlåning samt värden på olika riskindikatorer. Riksgälden har idag en manuell hantering där uppgifterna lämnas på myndighetens blanketter. En teknisk hantering där uppgifterna lämnas elektroniskt skulle väsentligt effektivisera Riksgäldens arbete.

I Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2016:2) om insättningsgaranti finns sedan tidigare vissa bestämmelser om institutens uppgiftsskyldighet.

1.2 Resolution

Det unionsrättsliga regelverket om krishantering finns i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (krishanteringsdirektivet). Direktivet har genomförts i svensk rätt

framför allt i lagen (2015:1016) om resolution, som innehåller bestämmelser om rekonstruktion och avveckling (resolution) av kreditinstitut och värdepappersbolag (företag) i kris.

Riksgälden är resolutionsmyndighet och fastställer varje år resolutionsavgifterna för de avgiftsskyldiga företagen. Ett avgiftsskyldigt företag ska lämna de uppgifter till Riksgälden som myndigheten behöver för att kunna fastställa ett företags resolutionsavgift. Det är uppgifter om olika slag av affärs- och driftförhållanden, bland annat uppgifter om tillgångar, skulder och eget kapital, garanterade insättningar, riskexponering samt in- och utlåning. Riksgälden har idag en manuell hantering där uppgifterna lämnas på myndighetens blanketter. En teknisk hantering där uppgifterna lämnas elektroniskt skulle väsentligt effektivisera Riksgäldens arbete.

I Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2015:2) om resolution finns sedan tidigare vissa bestämmelser om företagens uppgiftsskyldighet.

1.3 Syftet med ändringarna i föreskrifterna

Ett institut som omfattas av lagen om insättningsgaranti och ett företag som omfattas av lagen om resolution ska lämna uppgifter till Riksgälden för att myndigheten ska kunna fastställa institutets och företagets avgifter. Uppgifterna lämnas idag på Riksgäldens blanketter och lämnas in med post eller mejl.

En teknisk hantering där uppgifterna lämnas elektroniskt kommer väsentligt effektivisera uppgiftslämnandet. Riksgälden har idag inte något systemstöd som möjliggör en teknisk hantering. Finansinspektionen har ett systemstöd för bearbetning av uppgifter som möjliggör en teknisk hantering på ett ändamålsenligt sätt. Investeringskostnaden för Riksgälden att bygga upp ett motsvarande systemstöd skulle vara betydande. Vidare motsvarar de uppgifter som ska lämnas till Riksgälden i viss utsträckning de uppgifter som ska lämnas till Finansinspektionen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen).

1.4 Regleringsalternativ

En förutsättning för att kunna genomföra ändringarna är att det sker ändringar i befintliga föreskrifter.

1.5 Rättsliga förutsättningar

Av 8 § förordningen (2011:834) om insättningsgaranti framgår att Riksgälden får meddela föreskrifter bl.a. om

- beräkningen av avgifterna för insättningsgarantin,
- sådana uppgifter om insättare och insättningar som avses i 16 § och 17 § första stycket lagen om insättningsgaranti, och
- att vissa uppgifter som ska lämnas till garantimyndigheten enligt 16 § lagen om insättningsgaranti i stället ska lämnas till Finansinspektionen.

Av 22 § förordningen (2015:1034) om resolution framgår att Riksgälden får meddela föreskrifter bl.a. om

- vilka uppgifter en avgiftsskyldig ska lämna till Riksgälden enligt 27 kap. 20 § lagen om resolution,
- vilka upplysningar ett institut eller något annat koncernföretag ska lämna till Riksgälden för dess verksamhet enligt lagen, och
- att vissa uppgifter som ska lämnas till Riksgälden enligt 27 kap. 20 § och 28 kap. 1 § lagen om resolution också eller i stället ska lämnas till Finansinspektionen.

1.6 Ärendets beredning

Den 28 september 2022 remitterade Riksgälden ett förslag till ändringar i föreskrifterna om insättningsgaranti och föreskrifterna om resolution. Totalt sju organisationer, företag och myndigheter har yttrat sig över remissen.

Samråd har skett med Finansinspektionen. Finansinspektionen har getts tillfälle att yttra sig särskilt över utformningen av bestämmelserna om uppgifter som ett institut och företag ska lämna till Finansinspektionen.

Riksgälden har övervägt samtliga framförda remissynpunkter.

2. Motivering och överväganden

I det följande redogörs för Riksgäldens motivering och ställningstaganden i fråga om de nu aktuella föreskrifterna.

2.1 Institutens uppgiftsskyldighet enligt lagen om insättningsgaranti

2.1.1 Uppgifter för att fastställa insättningsgarantiavgiften

Riksgäldens ställningstagande: Ett institut som omfattas av insättningsgarantin ska senast den 1 juli varje år till Riksgälden lämna uppgifter om garanterade insättningar och värden på ett antal riskindikatorer. Uppgifterna ska lämnas oftare om Riksgälden begär det.

De uppgifter som ett institut ska lämna till Riksgälden enligt ovan ska i stället lämnas till Finansinspektionen.

Remisspromemorian hade samma innehåll.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Riksgäldens skäl: Varje institut som omfattas av insättningsgarantin ska betala en årlig avgift till garantimyndigheten (12 § lagen om insättningsgaranti). Garantimyndigheten ska årligen bestämma hur stort belopp varje institut ska betala i avgift. Avgiften ska baseras på institutets sammanlagda insättningar vid utgången av närmast föregående år, till den del de omfattas av garantin, och ska bestämmas med hänsyn till institutets risknivå (13 § andra stycket lagen om insättningsgaranti). Ett institut som omfattas av garantin ska lämna de uppgifter till garantimyndigheten som den behöver för att fastställa institutets avgift (16 § lagen om insättningsgaranti). För att Riksgälden ska kunna beräkna avgifterna till insättningsgarantin krävs att instituten lämnar specificerade uppgifter om institutens garanterade insättningar och värden på ett antal olika riskindikatorer. Uppgifterna lämnas idag till Riksgälden på myndighetens pappersblankett. En ändrad hantering där uppgifterna istället lämnas elektroniskt kommer väsentligt effektivisera uppgiftslämnandet. Finansinspektionen har ett systemstöd för bearbetning av uppgifter som möjliggör en teknisk hantering på ett ändamålsenligt sätt.

Mot denna bakgrund införs en bestämmelse i föreskrifterna om insättningsgaranti som anger vilka uppgifter som ett institut ska lämna för att Riksgälden ska kunna fastställa institutets avgift. Det införs också en

bestämmelse som anger att de uppgifter som institutet ska lämna till Riksgälden istället ska lämnas till Finansinspektionen.

2.1.2 Uppgifter om kvartalsvisa garanterade insättningar

Riksgäldens ställningstagande: De uppgifter om summan av garanterade insättningar vid utgången av varje kvartal under föregående år som ett institut senast den 24 januari varje år ska lämna till Riksgälden ska istället lämnas till Finansinspektionen.

Remisspromemorian hade samma innehåll.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Riksgäldens skäl: I Riksgäldskontorets föreskrifter om insättningsgaranti anges uppgiftsskyldigheter för institut i vissa avseenden. Ett institut som omfattas av lagen om insättningsgaranti ska lämna uppgifter om summan av garanterade insättningar vid utgången av varje kvartal under föregående år (3 kap. 1 §). Uppgifterna lämnas idag till Riksgälden på myndighetens pappersblankett. En ändrad hantering där uppgifterna istället lämnas elektroniskt kommer väsentligt effektivisera uppgiftslämnandet. Finansinspektionen har ett systemstöd för bearbetning av uppgifter som möjliggör en teknisk hantering på ett ändamålsenligt sätt.

Mot denna bakgrund införs en bestämmelse i föreskrifterna om insättningsgaranti som anger att de uppgifter om garanterade insättningar som instituten ska lämna till Riksgälden istället ska lämnas till Finansinspektionen.

2.2 Företagens uppgiftsskyldighet enligt lagen om resolution

2.2.1 Uppgifter för att fastställa resolutionsavgifter

Riksgäldens ställningstagande: Ett företag som omfattas av lagen om resolution ska till Riksgälden lämna de uppgifter som anges i bilaga II till förordningen om resolutionsavgifter. Företaget ska därutöver lämna uppgifter om värdet på ett antal riskindikatorer.

De uppgifter som ett företag ska lämna till Riksgälden enligt ovan ska i stället lämnas till Finansinspektionen.

Remisspromemorian hade samma innehåll.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Riksgäldens skäl: För att Riksgälden ska kunna fastställa årliga resolutionsavgifter måste avgiftsskyldiga företag lämna vissa uppgifter till Riksgälden. Avgiftsskyldiga är institut och EES-filialer med tillstånd att bedriva verksamhet i Sverige.¹ Uppgifterna lämnas idag till Riksgälden på myndighetens pappersblankett. En ändrad hantering där uppgifterna istället lämnas elektroniskt kommer väsentligt effektivisera uppgiftslämnandet. Finansinspektionen har ett systemstöd för bearbetning av uppgifter som möjliggör en teknisk hantering på ett ändamålsenligt sätt.

Utgångspunkten för Riksgäldens beräkning av resolutionsavgifterna är dels bestämmelser i lagen om resolution, dels bestämmelser i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (förordningen om resolutionsavgifter). I bilaga II till förordningen om resolutionsavgifter anges vilka uppgifter som ett företag åtminstone ska lämna till Riksgälden.

Gällande föreskrifter innehåller inte någon bestämmelse om vilka uppgifter som ett företag ska lämna till Riksgälden för att myndigheten ska kunna fastställa företagets resolutionsavgifter.

Mot denna bakgrund införs en bestämmelse i föreskrifterna om resolution som anger vilka uppgifter som ett företag ska lämna till Riksgälden för att myndigheten ska kunna fastställa ett företags resolutionsavgift. Det införs också en bestämmelse som anger att de uppgifter som företaget ska lämna till Riksgälden istället ska lämnas till Finansinspektionen.

2.3 Ikraftträdande

Riksgäldens ställningstagande: Ändringarna i föreskrifterna ska träda i kraft den 1 januari 2023.

Remisspromemorian hade samma innehåll.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

¹ Vad som avses med institut och EES-filialer framgår av 2 kap. 1 § lagen om resolution.

Riksgäldens skäl: Vid bedömningen av vid vilken tidpunkt ändringarna i föreskrifterna ska träda i kraft bör hänsyn tas till den tid det tar för instituten att anpassa sig till den nya ordningen.

Instituten och företagen lämnar sedan tidigare uppgifter till Finansinspektionen i inspektionens system. De ändringar som nu genomförs bedöms därmed inte medföra några anpassningsproblem för instituten och företagen.

Ändringarna i föreskrifterna bör träda ikraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 1 januari 2023.

3. Konsekvenser

I det följande redogörs för de konsekvenser som Riksgälden bedömer att föreskrifterna får.

3.1 Konsekvenser för samhället

Att uppgifterna lämnas till Finansinspektionen betyder att Riksgälden inte behöver investera i ett eget systemstöd vilket är positivt ur ett samhällsekonomiskt perspektiv. I övrigt ser Riksgälden inga konsekvenser för samhället.

3.2 Konsekvenser för instituten och företagen

Föreskriftsändringarna berör sådana institut som omfattas av insättningsgarantin enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti. Antalet institut som är anslutna till insättningsgarantin uppgick den 1 november 2022 till 129 stycken. Vidare berörs även de företag som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution, vilka vid samma tidpunkt uppgick till 131 stycken.

Ändringarna i föreskrifterna bedöms inte medföra några ökade administrativa kostnader för instituten eller företagen. Ändringarna bedöms inte heller påverka konkurrensförhållandena. Det finns inte något behov av att ta särskild hänsyn till små institut vid föreskrifternas utformning. Den administrativa bördan minskar i viss mån för instituten och företagen då uppgifterna lämnas till en och samma myndighet. Dessutom kommer uppgiftslämnandet att göras digitalt istället för på en blankett som ska skickas till Riksgälden per post eller mejl.

3.3 Konsekvenser för Riksgälden och Finansinspektionen

De ökade kostnader som ändringarna i föreskrifterna medför för Finansinspektionen i form av nya uppgifter finansieras genom avgifter från Riksgälden. De ökade kostnader som ändringarna i föreskrifterna medför för Riksgälden i form av betalning av avgifterna till Finansinspektionen hanteras inom befintliga ekonomiska ramar. Ändringarna medför effektiviseringsvinster då Finansinspektionens systemstöd används samt då Riksgäldens manuella hantering minskar.

3.4 Överensstämmelse med unionsrätten

Ändringarna i föreskrifterna står i överensstämmelse med unionsrätten.

3.5 Tidpunkten för ikraftträdande

Riksgälden bedömer att det inte behöver tas någon särskild hänsyn när det gäller tidpunkten för ikraftträdandet, se avsnitt 2.3.

3.6 Speciella informationsinsatser

Svenska bankföreningen önskar ett förtydligande om vilket format eller liknande som instituten ska använda när de lämnar in sina uppgifter till Finansinspektionen.

Riksgälden kommer att informera om den nya ordningen på myndighetens webbplats (www.riksdagen.se) och på webbplatsen www.insattningsgarantin.se. Riksgälden kommer även informera de berörda instituten och företagen via post. Det finns därutöver enligt Riksgäldens uppfattning inte behov av ytterligare informationsinsatser.